

MALÝ PRINC

KNIHA 7.A

2011/2012

Zdroj obrázku:

Občanské sdružení "Malý princ", agentura pro komplexní péči o zdravotně postižené. [online].

[2012-05-15]. Dostupné z: http://www.malyprinc.net/_images/princ.gif

Právě jste otevřeli knihu textů, které vytvořili žáci 7. třídy při projektu Malý princ. V průběhu školního roku nejen přečetli celou tuto úžasnou knihu, ale zároveň se společně s malým princem zamýšleli nad složitostí života, důležitostí přátelství, nad rozdíly mezi dětmi a dospělými a dalšími tématy. Společně s velkým zaujetím malovali, hráli divadlo, tvořili texty, vyjadřovali své názory, jež mě mnohdy velmi mile překvapily.

Věřím, že jim i vám tato kniha, stejně jako kniha Antoina de Exupéryho přinese mnoho námětů k přemýšlení i radosti z četby.

Helena Menoščíková, učitelka ČJ

Z HODNOCENÍ PROJEKTU

Naučil/a jsem se:

- ✓ že když se s někým spřátelím a pak už ho nikdy nevidím, vůbec to neznamena, že už nejsme kamarádi, jsme, i když se nevidáme, pošleme si třeba dopis, ale na toho člověka nikdy nezapomenu
- ✓ lépe číst
- ✓ že si mám při hodinách vypínat mobil
- ✓ fantazírovat a občas si zaskočit do světa mých představ
- ✓ od každé kapitoly něco jiného, například popisovat postavy
- ✓ lépe pracovat ve skupině a že knihu nemám soudit podle obalu
- ✓ popis osoby, o něco víc spolupracovat
- ✓ určitě lépe číst, ale spíše vnímat text
- ✓ nové citáty, ponaučení
- ✓ že bych neměla opouštět svoje přátele, i když se s nima pohádám
- ✓ psát slohové práce, trochu líp číst, naslouchat
- ✓ lépe číst, více si vážit lidí
- ✓ několik citátů
- ✓ číst knihy i přesto, že jsem je nečetl

- ✓ že nemám soudit knihu podle obalu
- ✓ že se všem nedá věřit
- ✓ že si mám vážit přátel
- ✓ jak se lépe chovat k dospělým

Co mi kniha přinesla:

- ✓ život není jen o tom, hledět sám na sebe, jde hlavně o ty ostatní, kterých si musíme všímat, a především o rodinu, ta je pro mě vždy na prvním místě
- ✓ donutila mě zamyslet se nad nějakými situacemi
- ✓ i kdybych ztroskotal s letadlem v poušti, nemuselo by to být tak zlé
- ✓ krásnou četbu
- ✓ zábavu i smutek
- ✓ zábavu a poučení
- ✓ ponaučení

JAKÝ JE MALÝ PRINC

Podle Dana

S malým princem jsem se seznámil ve stejnojmenné knize od Antoina de Saint-Exupéryho, kterou čteme ve škole.

Malý princ je oblečen do dlouhého zeleného kabátu s červenou podšívkou, který zdobí dvě malé hvězdy na ramenou. Na hlavě mu vstávají rozčuchané blondaté vlasy. Nosí bílou košili a kalhoty, které má v pase opásané zlatou širokou stuhou. Na nohou má černé vysoké boty.

Připomíná mi malé zvědavé dítě, pořád se vyptává a trvá na odpovědích na své otázky. Nikdy však sám na položené otázky neodpovídá.

Hrozně rád se seznamuje s lidmi, protože na své malé planetě si nemá s kým povídat. Poznává jejich vlastnosti a nedokáže pochopit, proč většina lidí myslí pouze na sebe.

Moc se mi na něm líbí, jak se stará o svou květinu, neustále o všem přemýšlí a hledá odpovědi. Také bych chtěl být tak samostatný jako on.

Pro Petru

Velice ráda čtu knihu o Malém princovi. Něco vám o něm napíšu. Je to kluk malé postavy s rozčepýřenými blondatými vlasy. Jeho malé nohy zdobí hnědé vysoké botičky. Snad nikdy mu nechybí zeleno-červený plášť s hvězdami.

Je velice citlivý, starostlivý a přátelský. Hned jak někoho potká, chtěl by se s ním kamarádit. Nejvíce miluje přírodu kolem sebe.

Žije ve svém dětském světě, který není zkažený zlem. Rád někomu pokládá otázky, ale také se rád něco nového dozvídá. Přichází k nám vlastně z jiné planety, a proto nachází smysl a radost v obyčejných věcech.

Připadá mi nápaditý, pracovitý. Nechápe svět dospělých, kteří mají zkaženou duši. Nejradostnější život vlastně žijí děti, které ještě nemají povinnosti a starosti.

Musíme se naučit poslouchat své srdce. Lásku a přátelství si za peníze nekoupíme.

Z pohledu Radima

Jeho jméno je malý princ, Podle mého názoru je velice neodbytný a chce všechno vědět hned.

Malý princ je menší postavy s velmi rozčepýřenými zlatavými vlasy. Nosí bílé kalhoty s košilí, v pase má zlatý pásek a celý je oblečený v červeno-zeleném plášti, který mu ve větru vlaje. Pravou ruku má v bok a levou se opírá o stříbrný a oslnivě lesklý meč.

Malý princ má dobrou povahu, ale občas zvláštní chování. Mluví velmi nešpisovně, ale otázky promýšlí a těžko se na ně odpovídá.

Malý princ má velmi dobrý vztah k jedné květině na své planetě. Ale na některé lidi vůbec nebere ohled a pořád se jich ne něco vyptává.

Je velmi líný a neustále něco chce vědět nebo udělat.

Dokáže neustále řečnit, až to někoho štve, takže by mu zalepil pusu a hodil ho do propasti.

Ale i přesto je velmi milý kluk.

Jak ho vidí Martina

Malého prince si ráda čtu. Něco vám o něm krátce napíšu. Malý princ je hezký menší chlapec s blondatými vlasy. Rád nosí vysoké kožené boty, kalhoty s páskem a ani košile mu nemůže chybět. Zdobí ho také červeno-zelený plášť a stříbrný meč.

Je velice šikovný a starostlivý, protože se stará sám o celou menší planetku. Rád se stará o svoji květinu a o beránka.

Malého prince charakterizuje jeho pracovitost a citlivost. Ostatním lidem pokládá zajímavé otázky a rád čeká na jejich odpovědi.

Hledá rozdíly mezi dětmi a dospělými. Žije ve svém dětském světě, který není zkažený zlem. Raduje se z obyčejných věcí, které ho obklopují. Když někoho potká, rád se stane jeho kamarádem.

Nejcennější, co člověk může v životě získat, je přátelství a láska. Proto se nejlépe žije dětem bez starostí a povinností.

SMUTEK

Šarlota

S tebou kamkoli,
bez tebe nikam,
na časy bez tebe,
těžko si zvykám.
Na kopci sedím
a při tom sním,
jaký mám v básničce
použit rým.

Simona

Je tu jeden důvod,
mám smutný život.
To ale nikdo neví,
všichni si myslí, že je dokonalý.

Monika

Smutná panna na poli stála,
ze života nebyla ráda.
Vzpomínky, minulost, přítomnost boli,
lidé jí však říkali, že vše přeboli.
Mladá panna nevěřila,
nebyla ráda, že je živá.
Až později po letech uvěřila,
jak život promarnila, když byla mladá.
Bez dětí, bez muže se trápila,
až do dne kdy umřela.

POHÁDKA O MÉM ŽIVOTĚ

O Michalovi K

Bylo jednou jedno království. V království žil král a královna a ti měli dceru — princeznu Janu, a syna — prince Michala. Princezna Jana byla o pět let starší než Michal.

Princ s princeznou se často škádli, ale ve skutečnosti se mají velice rádi. Pokud by byla princezna Jana v neštěstích, princ Michal by rychle přispěchal na pomoc. Princ s princeznou a královnou, ale už bez krále, protože ten se přestěhoval do jiného království, jezdí na výlety, každý rok společně tráví čas na chatě, kde je jim hezky. Princ Michal rád vesluje na lodi a vozí po jezeře všechna malá princátka ze svého království.

Princ Michal je šlechtný a udatný muž a věří, že celá jeho královská rodina bude šťastně žít až na věky věků.

O Petrovi

Bylo nebylo, v jednom městě žila jedna dívka jménem Petra, která byla zakletá čarovným kouzlem čaroděje F. Bylo to mocné kouzlo lásky, které mohl zlomit jenom rytíř svým ještě silnějším kouzlem.

Jednoho dne se rytíř Petr čaroději F postavil a svedl s ním boj o milovanou dívku Petru. Po dlouhém boji rytíř Petr čaroděje přemohl, a získal tak srdce své vyvolené. Za sedm měsíců, sedm dní a sedm nocí se konala krásná svatba.

Do roka a do dne se novomanželům narodil syn, kterému dali jméno po jeho statečném otci. Malý Petr rostl a rostl, učil se chodit a byl velice šikovný a chytrý. Už ve školce se naučil číst a psát, ve škole se naučil dalším vědomostem. Nejvíce ze všeho měl ale rád sport. Dobře běhal, skákal a miloval fotbal, hokej a florbal. Každý z těchto sportů si vyzkoušel hrát, ale

nejvíce jej nakonec bavil florbal. Přihlásil se proto do místního florbalového klubu jako brankář, kde hraje dodnes.

Sport ho prostě baví a přál by si, aby se mu mohl věnovat i v budoucnu, ale jak to všechno bude dál, to nikdo neví...

A protože už zvoní zvonec, pohádka je konec.

O Danovi

Bylo nebylo, jednoho dne se měl narodit jeden malý chlapeček Dan. Bylo to ve čtvrtek 6. 5. 1999. A jak se stát mělo, tak se stalo.

Tento chlapeček byl velmi hodný, hodně papal, spal a poznával svět. Velmi rád objevoval okolí. Proto se taky brzo naučil chodit. Hrozně ho to bavilo. A protože měl staršího bratra, všechno šlo snadněji – mluvení, hraní si s hračkami, vymýšlení skopičin.

Hodně změn nastalo, když maminka musela do práce a bráška do školy. To Dan začal chodit do školky. Vůbec se mu tam nelíbilo, plakal a nechtěl se zapojovat do akcí. Dlouho nechápal, proč do školky musí chodit. Pak našel kamarády, kteří mu pomohli se zapojit, naučil se plno nových her a dovedností.

Nejvíce se ale těšil do školy, protože tam chodil velký bráška. Těšení mu vydrželo to té doby, než zjistil, že si nemůže hrát, kdy se mu líbí, ale má víc úkolů a povinností. Práce ve škole je prostě náročnější. Zase ale našel nové kamarády, naučil se číst, psát a počítat. Také měl další veselé zážitky z akcí ve škole, z výletů a kroužků. Nejvíce se věnoval sportům a florbalu se věnuje dodnes.

A co ho čeká v životě dál? Má toho jistě ještě hodně před sebou. Musí si vybrat své budoucí zaměstnání a propojit s ním své sportovní aktivity.

Tak mnoho dobrých rozhodnutí v životě a plno sportovních úspěchů!

O Járovi

Bylo nebylo, jeden krásný slunečný den narodil se malý chlapeček jménem Jaroslav. Narodil se dne 2. 1. 1998. Chlapeček první tři měsíce svého života jen ležel, plakal a jedl, ale po třech měsících nastala změna. Malý Jára se začal převalovat ze strany na stranu, začal se usmívat na své rodiče, oči se mu přebarvily z hnědé barvy na světle modrou.

Jenže další čtyři měsíce se nic neměnilo. Až po 4 měsících rodiče položili malého Jára na zem a po pěti minutách se podívali na Jára a byl o kousek jinde. Rodiče se radovali, že Jára začal lézt po zemi a také začal vyslovovat první písmena. Rodiče měli velkou radost.

Za rok už Jára mluvil, dokázal si říct o věci, které potřeboval, neuměl všude vyslovovat dokonale, ale rodiče s ním hodně trénovali.

Jára nejen mluvil, ale naučil se i chodit po dvou nohou. Někdy ještě padal, ale snažil se hodně chodit, takže po dalším měsíci už chodil téměř bez pádů. A takhle rodiče Jára zdokonalovali.

Čas rychle utíkal, až Járovi bylo sedm let a začal chodit do školy. Od první do čtvrté třídy měli rodiče radost, protože ze školy nosil samé jedničky. Až v páté třídě přinesl první dvojku na vysvědčení, rodiče se na Jára nezlobili, protože dvojka je nádherná známka. A takhle plynuly další roky, až Járovi bylo 14 let.

Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

O Honzovi

Bylo nebylo, jednoho krásného letního dne se narodil kudrnatý, modrooký chlapec, kterému maminka dala jméno po jeho tatínkovi Honza. Malý Honza byl pořád hladový, a když nedostal včas najíst, začal tak plakat, až se hory zelenaly.

A jak dobře jedl, tak také rychle rostl. Byl tak silný, že se po půl roce postavil na své nohy. Ohromně se mu to líbilo. Jednoho dne maminka vařila a malý Honza najednou přilezl po čtyřech za ní.

A tak měsíce utíkaly a jednou, když se táta vracel domů a otevřel dveře, neuvěřil svým očím. Naproti mu běžel malý Honza. Skočil tatínkovy do náruče a byl šťastný, že sám umí chodit.

Netrvalo dlouho a Honza se chystal do mateřské školky. Nejdříve z toho měl velký strach, ale když pak viděl ve školce plno hraček a dětí, se kterými si rád hrál, tak se mu tam zalíbilo.

Roky utíkaly a z tohoto malého chlapce vyrostl školák.

Zazvonil zvonec a pohádka je konec.

O Petře

V dále byl velký rodinný dům, kde žila mladá žena a mladý muž, kteří se vzali.

Po čase se mladému páru narodil chlapeček. Rodiče se rozhodli, že chlapec nemůže být sám. O necelých šest let později se chlapec dozvěděl, že bude mít sourozence, a dokonce dva. Narodily se dvě holčičky stejné, jako kdybyste se do zrcadla podívali.

Děti rostly a v sedmi letech se chlapec začal věnovat hokeji. Byl v něm moc šikovný. Holky se na brášku chodily pravidelně dívat, až jednou se rozhodly, že by to chtěly taky zkusit. V pěti letech se holky vydaly poprvé na brusle. Chlapec i dívky se stále věnují hokeji.

Je to velmi šťastná rodina.

O Áje

Byla nebyla jednou jedna holčička, která se jmenovala Andrea. Bydlela se svými rodiči v Novém Spolí.

Když bylo Andree pět let, narodila se jí malá sestřička, která se jmenovala Petra.

Uběhl rok a Petra slavila svůj první rok. Dostala dort, a než sfoukla svíčky, tak se do něj zakousla a měla nos celý od dortu.

Když bylo Andree 8 let a Petře 3 roky, jejich rodiče se rozvedli, to bylo pro Andreu a Petru nepříjemné, ale moc tomu nerozuměly.

Od té doby, co se jejich rodiče rozvedli, mají střídavou péči, to je, že jsou týden u mamky a další týden u tatky a takhle to jde dokola. Andrea a Petra mají střídavou péči až dodnes.

To byl příběh o Andree a Petře.

O Jirkovi

Byla jednou jedna dívka a jmenovala se Michaela. Bydlela v malé vesničce a neměla žádného chlapce.

Za sedmerými horami, za sedmerými řekami v malém městečku žil chlapec a jmenoval se Jiří. Ten také neměl žádnou dívku

Jednoho dne se Jiří se svými kamarády rozhodl, že se vydají na zkušenu do světa. Šli, šli, a když přešli sedmero hor a sedmero řek, dorazili do malé vesničky, kde se zrovna konala vesnická zábava. Tam se Jiřík s Michaelou setkali, zamilovali a byla svatba.

Do roka a do dne se jim narodil syn a dali mu jméno Jiří. Syn rostl jako z vody. Léta utíkala a Jiřík už chodil do školy. S učením to bylo trochu horší, ale sport Jiříka hodně bavil. Fotbal, florbal a plavání. Byl by nejraději, kdyby ani do školy nemusel chodit a mohl stále sportovat.

Jednoho dne vyběhl Jiřík na vysoký kopec, kde visel zvonec, zazvonil a pohádky je zvonec.

O Majdě

Byla jednou jedna holčička a ta se narodila jedné únorové zimy. Rostla, pak šla do školky, tam měla spoustu kamarádů. Hráli si a smáli se.

Pak nastoupila do školy. Ze začátku jí to šlo, měla samé jedničky, ale potom se to zhoršilo, měla i trojky.

Nebavilo ji vstávat a vyrostla v děsnou "umělotinu". Teď když už je starší, přeje si být dospělá, aby jí rodiče neříkali, co má dělat. Je v sedmé třídě, snaží se, ale moc jí to nejde.

Zazvonil zvonec a pohádky byl konec.

O Leo

Byla jednou jedna dívka a hoch, kteří se do sebe zamilovali. Po pár letech se rozhodli pro miminko. Když slečna otěhotněla, oba byli moc šťastní. Po devíti měsících porodila krásnou holčičku a pojmenovali ji neobyčejným jménem Leontýna. V jednom roce začala chodit a mluvit.

Jak roky plynuly, Leontýna rostla a rostla. Ve třech letech poprvé lyžovala, uměla počítat do deseti, jezdila na kole s kolečky, říkala různé říkanky a začala chodit do školky, kde se jí moc líbilo. V sedmi letech šla poprvé do školy, kam se moc těšila. Teď je jí dvanáct let a svůj život si dále užívá.

O Martině

Byla jednou jedna rodina. Žila ve větším rodinném domě. Měli maminku, tatínka a syna.

Po několika letech se rozhodli, že pořídí synovi sourozence. Mamince se narodila dvojčátka. Byly to dvě holky. Všichni pomalu rostli. Společně si hráli, ale také se škádli. S rodiči jezdili na výlety do okolí nebo i na několikadenní výlety.

Když syn trochu povyroste, začal hrát hokej. Ať jak se všichni chodili dívat na jeho úspěchy, začal hokej zajímat i děvčata. Nejdříve se děvčata naučila bruslit. Později začala s chlapci hrát hokej závodně. Ať tak se celá rodina věnovala hokeji.

Tímto životem žije rodina dodnes.

O Filipovi

Když jsem se narodil, byl jsem druhý syn naší rodiny. Můj starší bratr byl o osm let starší.

Ve čtyřech letech jsem šlápl do nočníku a měl jsem sádru. Mamka mě musela nosit na záchod. Tak to bylo dva týdny a pak jsem jednoho dne šel se sádrou sám. Po jednom týdnu jsme jeli sundat sádru a bylo vše v pořádku.

V deseti letech jsem skákal z lavičky a zlomil jsem si ruku. Šel jsem domů. Po hodině se ptal můj tatka, co mi je, já jsem řekl, že mě bolí ruka. Jeli jsme do nemocnice, kde mi dali sádru. Po měsíci mi ji sundali.

Ve dvanácti jsem začal hrát florbal a ve třinácti jsem tady u počítače a píšu příběh o svém životě.

O Monice

Před dvanácti lety se narodil jedné chudé ženě d'ábel. Ten d'ábel měl ve svém datu narození čtyři a jednu obrácenou devítku nebo ještě hůře jednu a čtyři obrácené šestky. Změnil život celé rodině a městu. Ale pěkně od začátku!

19. 6. 1999 se narodila té chudé ženě nádherná holčička. Měla tmavě modré oči jako pomněnky, černé chmýří na hlavě jako havran a tmavé rty. Rodiče chudé ženy na ni byli tak pyšní, což se nelíbilo její sestře, ale při prvním pohledu na dítě názor změnila a začalo rozmazlování. Matka neměla žádného muže a ve vesnici se rychle šířily nehezky poznámky jako: „Taková mladá a sama s dítětem“ apod. Krásné na tom však bylo, že ona na sebe a své dítě byla pyšná. Neskutěčně svou dcerku milovala.

Roky plynuly jako voda a z malé holčičky vyrostla slečna, která začala projevovat své děsivé datum. Začala si povídat sama se sebou, zamykat se v pokoji, vadilo jí sluníčko a vyhledávala černou barvu. Když se jí rodina vyptávala, co se děje, zasýčela jako had, že nic, a šla zase do svého pokoje. Nechtěla přijímat vzduch, vodu ani potravu. Lidé si začali říkat, že je d'áblův stoupenec a že se zbláznila. Její rodina čelila ošklivým narážkám na její chování. Ona ubližovala a hodně ráda. Neměla se ráda, neměla ráda nikoho!

Jednou v noci na ni však zatukal někdo na okno, přiletěl k ní anděl dobré naděje. Popovídal si s ní, vyhrožovala a přesvědčovala, že nechce, ale nakonec podlehla a všechno mu pověděla. Po té noci strávené s andělem se něco změnilo, ona se změnila. Pomáhala s údržbou baráčku, zdravila lidi s úsměvem na tváři, začala si vážit své rodiny... Zkrátka byla jako vyměněná. Nikdo neví, co se té noci stalo, a nejspíše se to už nikdo nedozví, zůstane to tajemstvím anděla a malého ďábla.

CESTY MALÉHO PRINCE

U pijáka

U domýšlivce

U krále

VZKAZY DO SPĚLÝM

Dospělí,

chtěli bychom vám jen říci, že jste fajn, ale my jsme lepší. Sice máme často slabé chvíle, ale nejsme tak znuzeni jako vy. Takže nás nechte si hrát tak, jak nás to baví, a vy se nudte tak, jak vás to baví, a všichni se budeme mít dobře.

Děti

Milí dospělí,

Měli byste se chovat k dětem trochu vstřícněji a chápavěji. Podporovat jejich názory. Zkuste jim pomáhat, když to budou potřebovat. Když se vám zdá, že dítě je smutné, zkuste mu pomoci. Nenutte dítě do toho, co nechce.

S pozdravem, Vaše děti

Milí dospělí,

buďte hodnější na děti, ony vás za to budou poslouchat.

Mějte je rádi, jsou to ještě malé děti. Hodně štěstí do dalších let vašeho i jejich života.

Martina Šimková a Kristýna Gregarová

Milí dospělci!

Už roky přemýšlím nad tím, jaké je to být dospělý. A tak se vás ptám, jaké je to být dospělý? Budu mít taky taková práva, jako máte vy? Nebo budu pořád tak přehlížena?

S pozdravem, vaše děti

Milí dospělí!

Měli byste se chovat k dětem trochu vstřícněji a chápavěji. Podporujte jejich názory. Zkuste jim pomáhat, když to budou potřebovat. Když se vám zdá, že dítě je smutné, zkuste mu pomoci. Nenutěte dítě do toho, co nechce!

Na shledanou, vaše děti.

Milé děti!

Nezlobte rodiče. Buďte na ně hodné, mají vás rádi. Poslouchejte je a nebudou s námi problémy.

Hodně štěstí! S pozdravem, vaše rodiče.

DĚTEM

Milé děti,

Jste naše radost, ale i starost. Kolikrát vám řekneme stokrát, ať si uklidíte pokoj, ale vy neposlechnete. Někdy naopak chcete pomoci, ale přiděláváte nám jen další práci. Nosíte 5 a někdy zase 1, jindy 4 a častěji 2. Chtěli byste si jen hrát, ale musíte se i učit. Někdy zlobíte, že jste k nevydržení, a někdy jste moc hodné.

Prosíme vás moc, abyste si neubližovaly a měly se rády.

Máme vás rádi, vaši rodiče

Milé děti,

rádi bychom vám sdělili, že vše co děláme, děláme pro vaše dobro. Třeba když vás nutíme, abyste se učili, myslíme na vaši budoucnost, nebo když vám nedovolíme běhat po nocích venku, máme o vás strach. Však vy to jednou pochopíte.

S pozdravem dospělí

KVĚTINA MALÉHO PRINCE

Růže Malého Prince

Kučerka J.

Pokračování příběhu Květiny – Petr

Malý princ se rozhodl, že květinu půjde zalít. Když malý princ přinesl vodu, květina našťavaně prohlásila, že na ni nesvíti slunce, protože jí malý princ stíní. Malý princ byl kvůli tomu nešťastný, protože na něj byla květina zlá, a přemýšlel, co udělal špatně.

Druhý den malý princ přišel za květinou s konví, aby ji zalil.

Tentokrát se květina nechala zalít, ale chtěla, aby jí malý princ přinesl hnojivo. Tentokrát se malý princ zeptal květiny, proč je tak pyšná. Květina mu odpověděla, že se o sebe bojí, aby se jí nic nestalo. Malý princ jí řekl, že se ničeho bát nemusí, protože ji ochrání.

Tak se malý princ a květina stali velkými přáteli.

Dramatizace – Vici, Ája

Vypravěč: „Bylo jedno malé semínko, které přiletělo na malou planetku a zavrtalo se do hlíny. A po delší době ze semínka vykvetla nádherná květina. Ke květině přišel Malý Princ.“

Květina: „Co je to za človíčka?“

Malý Princ: „Jsem Malý Princ.“

Květina: „Počkej chvíli, musím se upravit.“

Malý Princ: „Jsi velmi krásná i bez toho, aby ses musela upravovat.“

Květina: „Já vím. Děkuji. ...Mám žízeň, zaliješ mě?“

Malý Princ: „Dobře, už běžím pro konev s vodou.“

Vypravěč: „Malý Princ šel pro konev s vodou, aby zalil květinu.“

Květina: „Přines mi nějaké stínítko, je tu průvan.“

Vypravěč: „Malý Princ zjistil, že mu květina poroučí.“

Květina: „Ještě že mám čtyři“

Pokračování příběhu Květiny – Simona, Monika, Radim

Jak plynuly dny, nastal podzim a rostlina začala schnout. Její listy se pomalu, ale jistě začaly zbarvovat žluto-hnědou barvou. A jak jí začaly hnědnout listy, rostlina si stále více stěžovala.

Například jednou si stěžovala, že potřebuje načechrat hlínu nebo přesadit do skleníku, který musí postavit vlastníma rukama. Později začala po Malém princovi požadovat postřík listů kvůli nepříznivým podmínkám. Začalo sněžit a rostlina měla stále větší požadavky na úpravu skleníku.

Jednou když Malý princ vylepšoval skleník, došlo mu, že ho Květina využívá. Šel tedy k ní a ona zase spustila nové požadavky. To už princ nevydržel a hlasitě vykřikl: „Mám tě plný zuby“ a rostlinu rozšlápl, jenomže nevěděl, že rostlina vypustila semena, která později vyrostla.

Až se z toho princ zbláznil a květiny zaplavily celou planetu.

Příběh z pohledu Květiny – Lea, Martina, Petra

Můj první pohled na svět byl, když jsem začala klíčit.

Připadalo mi to zvláštní, ten pocit. Byl to krásný pohled vidět širý svět. Najednou jsem spatřila ke mně jdoucího chlapce. Chlapec mi řekl, že jsem krásná. Zeptala jsem se ho, jestli by se o mě nechtěl postarat. Poté jsem dodala, jestli by neměl trochu vody. Chlapec za chvíli přišel i se stříbrnou konvičkou plnou vody. Příjemně mě zchladil. Pochlubila jsem se mu se svými čtyřmi trny. Řekla jsem, že jsou pro moji ochranu. Chlapec mě ubezpečil, že se mi na jeho planetě nemůže nic stát. Oddychla jsem si.

Příběh z pohledu květiny – Katka, Šarlota

Je tu tma, chladno, jsem osamělá.

Po několika těžkých dnech ve tmě a samotě jsem spatřila světlo, tak jsem se za ním vydala. Když jsem došla na konec viděla jsem spousty krásných věcí! ... Ale pořád jsem byla sama. Můj jediný přítel byl můj odraz ve vodě. Po několika nekonečných dnech se ze mě stala nádherná, až překrásná rudá růže.

Když jsem se následující den probudila s pocitem, že budu opět sama s beznadějnými slzami v očích, slzy beznaděje se náhle proměnily v slzy štěstí, když jsem v dálce zahlédla mladého chlapce, který se přibližoval.

Jakmile už byl u mě, elegantně pozdravil a nabídl mi svou pomoc. Ustrašeně jsem požádala o teplo. Mladý chlapec přinesl skleněnou bář, kterou mě přikryl. Po chvilce seznáování jsem usoudila, že je to milý, ochotný a zvědavý chlapec jménem Malý Princ.

PUŤOVÁNÍ PO PLANETÁCH

MARGARIT – Lea, Katka, Radim, Jára

Ve velmi dávné době ve vesmíru do sebe narazily dva asteroidy.

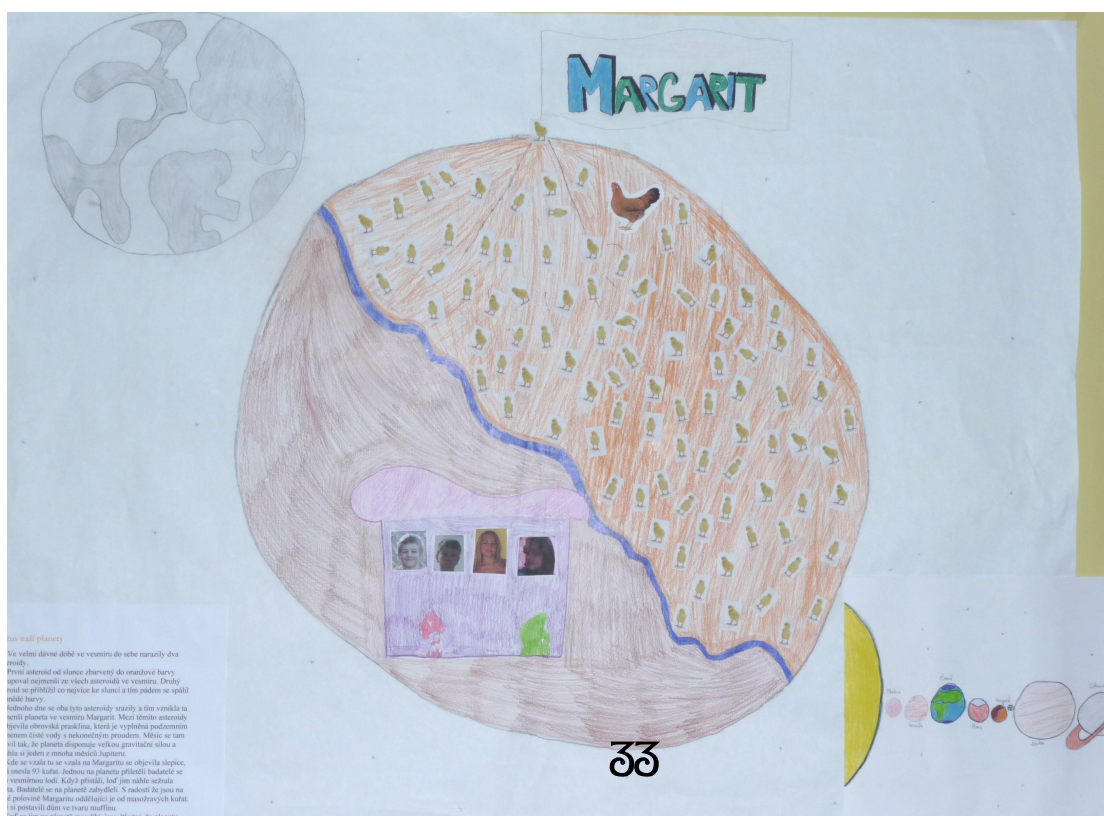
První asteroid, od slunce zbarvený do oranžové barvy, zastupoval nejmenší ze všech asteroidů ve vesmíru. Druhý asteroid se přiblížil co nejvíce ke slunci, a tím pádem se spálil do hnědé barvy.

Jednoho dne se oba tyto asteroidy srazily a tím vznikla ta nejmenší planeta ve vesmíru – Margarit. Mezi těmito asteroidy se objevila obrovská prašklina, která je vyplněná podzemním pramenem čisté vody s nekonečným proudem.

Měsíc se tam objevil tak, že planeta disponuje velkou gravitační silou a přitáhla si jeden z mnoha měsíců Jupiteru.

Kde se vzala, tu se vzala, na Margaritu se objevila slepice, která snesla 93 kuřat. Jednou na planetu přiletěli badatelé se svou vesmírnou lodí. Když přistáli, loď jim náhle sežrala kuřata. Badatelé se na planetě zabydleli. S radostí, že jsou na druhé polovině Margaritu oddělující je od masožravých kuřat. Také si postavili dům ve tvaru muffinu.

Ted' se jim na planetě moc líbí, jsou šťastní, že planetu objevili jako první a pěkně se jim tam žije.

BUM, PRÁSK, ŽUM – Petra, Martina, Michal J., Šarlota

Na jedné planetě ve vesmírné soustavě byla obrovská zima. Lidé museli nosit tlusté kožichy a zimu přečkávat doma.

Jednoho zimního dne se v Boubínském pralese narodila malá čtyřčlenná opičí rodinka. Po několika letech se z nich stali neandrtálci. Lidem byla taková zima, že si stále doma topili v kotli. Jednou už to neandrtálci rodina zimou nevydržela a šla za lidmi z města.

Lidé si jich nevšimli, protože byli doma. Všimli si jich jen, když vyváželi popel do sluneční soustavy. Popel se usazoval ve vesmíru na kopci. Bylo ho tam takové množství, až z toho vznikla malá koule.

Neandrtálci rodina se toulala po městě, až narazili na podivný hrad z písku. Z hradu se stalo pískoviště a rodinka nevěděla, co bude dělat. Nic jim nezbylo, než jít do světa, kde narazili na malou popelovou kouli. Na ní se zabydleli a žijí tam šťastně až dodnes.

ECJEV – Dan, Michal K. Jirka, Vici

Jednoho dne se od slunce odpojil malý kus žhavé koule ve tvaru vejce.

O tři sta let později se čtveřice objevitelů rozhodla, že půjdou prozkoumat nové planety. Tu narazili na planetu ve tvaru vejce.

Rozhodli se, že tuto planetu pojmenují podle jejího tvaru Ejev. Rozhodli se, že na této planetě pár let zůstanou.

Poté zjistili, že na planetě je mnoho odpadu. Usnesli se, že tuto planetu očistí od odpadu. Když planetu očistili, zdála se planeta velice veliká.

Proto se rozhodli, že na tuto planetu pozvou lidi z planety Země. Všem lidem se tu velice líbilo, a proto tu mnoho lidí zůstalo.

ECJEV

Ecjev

Jedného dne se od slunce odpojili malý kus žhavé koule ve tvaru vejce.
O tři sta let později se čtveřice objevitelů rozhodla, že půjdou prozkoumat nové planety. Tu našli na planetě ve tvaru vejce.
Rozhodli se, že tuto planetu pojmenují podle jejího tvaru Ecjev. Rozhodli se, že na této planetě pár let zůstanou.
Poté zjistili, že na planetě je mnoho odpadu. Rozhodli se, že tuto planetu očistí od odpadu. Když planetu očistili, zdála se planetě velice veselá.
Proto se rozhodli, že na tuto planetu pozvou lidi z planety Země. Všichni lidem se tu velice líbilo, a proto tu mnoho lidí zůstalo.

ERAGON – Simona, Petr, Filip

Byli jednou jedni manželé, manželka Era a manžel Gon. Bydleli na planetě jménem Země.

Po nějaké době se jim narodil syn jménem Eragonek. Když Eragonek vyrostl, zjistili, že je jim planeta malá, a tak šli hledat jinou. Hledali, ale nenašli. Rozhodli se stvořit novou, pojmenovali ji Eragon.

Gon stvořil horniny, nerosty a rostliny. Eragonek stvořil oceány, moře, jezera, řeky a potůčky. Era stvořila zvěř, počasí a mraky.

Když vše vytvořili, lehli si do trávy a odpočívali.

Hermafroid – Monika, Āja, Majda, Honza

Na začátku všeho existovaly pouze hvězdy a nicota. Nikdo neví, jak hvězdy vznikly, nejspíše od toho vzniklo rčení „to je ve hvězdách“.

Jednoho dne jedna hvězda vyhasla. Mýtus praví, že ve středu každé hvězdy byl spící muž (v našem případě pražštěný puberták).

Jelikož došlo k nějaké chybě, ve středu jedné hvězdy spala dvojčata (muž a žena), a jak postupně času rostla (jako každé děti), začala se ve středu hvězdy tlačit, proto se tedy prohrabala až na povrch Země. Po těch dlouhých letech potřebovala ůrat a dohromady vyůrala celý oceán a jezera...

Potom si muž (Honza) oštřihal vousy, popadaly na zem a po pár měsících zplešnivěly, a tak vznikla tráva.

Vypadly jim mléčné zuby a vznikly kameny a hory. Ještě v dětství se zkusili rozmnožit, samozřejmě zmutovali a vznikla zvířata.

V dospělosti to zkusili znova a povedlo se. Āja s Honzou počali Monču, Majdu a Malého prince.

Āja s Honzou (muž se ženou) se rozešli, otec (Honza) si vzal do péče mě (Moniku), jelikož jsem byla ještě nezletilá. Majda a Malý princ nejspíš žijí v Zemi – Nezemi šťastněji než já.

Nejspíše vás ještě zajímá, odkud se vzala ta květina! Prozradím vám tedy, že si Āja holila podpaží...

